Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

►**B**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/29/EÚ

z 25. októbra 2012,

ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV

(Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2026/1472 zo 17. júna 2026	L 1472	1	30.6.2026

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/29/EÚ

z 25. októbra 2012,

ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Ciele

1. Účelom tejto smernice je zaistiť, aby sa obetiam trestných činov poskytli náležité informácie, podpora a ochrana a aby sa im umožnilo zúčastniť sa na trestnom konaní.

Členské štáty zabezpečia, aby obete boli uznané a aby sa s nimi zaobchádzalo s rešpektom, citlivo individuálne, profesionálne a bez diskriminácie pri každom kontakte so službami na podporu obetí alebo službami restoratívnej spravodlivosti, alebo s príslušným orgánom činným v rámci trestného konania. Práva stanovené v tejto smernici sa vzťahujú na obete bez diskriminácie, a to aj vo vzťahu k povahe ich pobytu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri uplatňovaní tejto smernice v prípade, že je obeťou dieťa, bral hlavný zreteľ na najlepší záujem dieťaťa, ktorý sa posudzuje individuálne. Prevláda prístup zameraný na dieťa, pri ktorom sa prihliada na vek, vyspelosť, názory, potreby a obavy dieťaťa. Dieťa a nositeľ rodičovských práv a povinností alebo jeho ďalší právny zástupca sú informovaní o všetkých opatreniach alebo právach osobitne zameraných na dieťa.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

a) „obeť“ je:

   i) fyzická osoba, ktorej bola v priamom dôsledku trestného činu spôsobená ujma vrátane fyzickej, mentálnej alebo emocionálnej ujmy alebo majetkovej škody;

   ii) rodinní príslušníci osoby, ktorá v priamom dôsledku trestného činu zomrela, ktorým bola v dôsledku smrti danej osoby spôsobená ujma;

b) „rodinní príslušníci“ sú manžel(-ka), osoba, ktorá žije s obeťou trvalo a stabilne v pevnom intímnom zväzku v spoločnej domácnosti, príbuzní v priamom rade, súrodenci a osoby závislé od obete;

▼B

c) „dieťa“ je každá osoba mladšia ako 18 rokov;

d) „restoratívna spravodlivosť“ je akýkoľvek proces, v rámci ktorého sa obeti a páchateľovi umožní – v prípade ich dobrovoľného súhlasu – aktívne sa zúčastniť na vyriešení záležitostí vyplývajúcich z trestného činu prostredníctvom pomoci nestrannej tretej strany.

2. Členské štáty môžu zaviesť postupy:

a) ktorými sa po zohľadnení okolností každého jednotlivého prípadu obmedzí počet rodinných príslušníkov, ktorí môžu uplatniť práva stanovené v tejto smernici, a

b) vo vzťahu k odseku 1 písm. a) bodu ii) na určenie toho, ktorí rodinní príslušníci majú prednosť v súvislosti s uplatnením práv stanovených v tejto smernici.

KAPITOLA 2

POSKYTOVANIE INFORMÁCIÍ A PODPORY

Článok 3

Právo rozumieť a byť pochopený

1. Členské štáty prijmú vhodné opatrenia s cieľom pomôcť obetiam rozumieť a byť pochopený od prvého kontaktu a pri akomkoľvek ďalšom potrebnom kontakte s príslušným orgánom v rámci trestného konania, a to aj vtedy, keď uvedený orgán poskytuje informácie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ústna i písomná komunikácia s obeťami prebiehala v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku. Pri takejto komunikácii sa zohľadnia osobné vlastnosti obete vrátane akéhokoľvek zdravotného postihnutia, ktoré môže ovplyvniť jej spôsobilosť rozumieť alebo byť pochopená.

3. Pokiaľ to nie je v rozpore so záujmami obete alebo pokiaľ to neohrozí priebeh konania, členské štáty umožnia obetiam, aby ich pri prvom kontakte s príslušným orgánom sprevádzala osoba, ktorú si vyberú, v prípade, že si obeť v dôsledku vplyvu trestného činu vyžaduje pomoc, aby porozumela alebo aby jej bolo rozumieť.

▼M1

Článok 3a

Linky pomoci pre obete

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zriadenie prístupných, používateľsky ústretových, bezpečných, bezplatných a dôverných liniek pomoci pre obete. Tieto linky pomoci:

a) poskytujú obetiam informácie uvedené v článku 4 ods. 1;

b) ponúkajú emocionálnu podporu;

c) v prípade potreby sprostredkujú obetiam príslušné služby vrátane služieb všeobecnej a špecializovanej podpory alebo špecializované linky pomoci.

▼M1

2. Členské štáty zabezpečia, aby linky pomoci uvedené v odseku 1 boli okrem akýchkoľvek existujúcich vnútroštátnych telefónnych čísel telefonicky dostupné prostredníctvom celoúnijného telefónneho čísla pre vnútroštátne hovory, konkrétne čísla „116 006“. Členské štáty takisto zabezpečia, aby boli takéto služby poskytované prostredníctvom iných bezpečných a prístupných informačných a komunikačných technológií vrátane online aplikácií a webových sídiel.

3. Členské štáty zabezpečia, aby okrem celoúnijného telefónneho čísla boli linky pomoci dostupné aj prostredníctvom osobitného čísla pre medzinárodné hovory určeného obetiam, ktoré utrpeli ujmu v inom členskom štáte, ako je ich členský štát pobytu. Takéto medzinárodné hovory nemusia byť bezplatné.

4. Členské štáty zabezpečia, aby služby poskytované ich linkami pomoci uvedenými v odseku 1 boli k dispozícii v ich úradnom jazyku alebo úradných jazykoch, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve. Členské štáty sa usilujú zabezpečiť poskytovanie uvedených služieb aspoň v jednom ďalšom jazyku, ktorý je v dotknutom členskom štáte bežne zrozumiteľný.

5. Ak sa služby uvedené v odseku 1 písm. a) a c) poskytujú prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, členské štáty zabezpečia, aby tieto služby boli k dispozícii v jazyku, ktorému obeť rozumie, napríklad prostredníctvom prekladateľských a tlmočníckych technológií.

6. Linky pomoci môžu byť zriadené verejnými alebo mimovládnymi organizáciami a ich činnosť môže byť organizovaná na profesionálnom alebo dobrovoľnom základe.

7. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby linky pomoci poskytovali obetiam kvalitnú a prístupnú podporu počas primeraných prevádzkových hodín.

8. Členské štáty zabezpečia, aby linky pomoci prevádzkovali primerane vyškolené osoby.

▼B

Článok 4

Právo na poskytnutie informácií od prvého kontaktu s príslušným orgánom

1. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam od prvého kontaktu s príslušným orgánom bez zbytočného odkladu poskytli nasledujúce informácie s cieľom umožniť im uplatniť si práva stanovené v tejto smernici:

a) druh podpory, ktorá sa im môže poskytnúť a kto im ju môže poskytnúť, prípadne aj základné informácie o prístupe k lekárskej starostlivosti, akejkoľvek špecializovanej podpore vrátane psychologickej podpory a o náhradnom ubytovaní;

b) postupy týkajúce sa podania trestného oznámenia a ich úloha v súvislosti s týmito postupmi;

▼B

c) ako a za akých podmienok môžu získať ochranu vrátane ochranných opatrení;

d) ako a za akých podmienok môžu získať prístup k právnemu poradenstvu, právnej pomoci a akémukoľvek inému druhu poradenstva;

e) ako a za akých podmienok môžu získať náhradu škody;

f) ako a za akých podmienok majú nárok na tlmočenie a preklad;

g) ak majú pobyt v inom členskom štáte ako štáte, v ktorom bol spáchaný trestný čin, všetky osobitné opatrenia, postupy alebo dojednania, ktoré sú k dispozícii na ochranu ich záujmov v členskom štáte, v ktorom prišlo k prvému kontaktu s príslušným orgánom;

h) dostupné postupy na podávanie sťažností v prípade porušenia ich práv príslušným orgánom činným v trestnom konaní;

i) kontaktné údaje na komunikáciu v súvislosti s ich prípadom;

j) dostupné služby restoratívnej spravodlivosti;

k) ako a za akých podmienok sa im môžu uhradiť výdavky, ktoré im vznikli v dôsledku ich účasti na trestnom konaní.

2. Rozsah alebo podrobnosť informácií uvedených v odseku 1 sa môže líšiť v závislosti od osobitných potrieb a osobných pomerov obete a od druhu alebo povahy trestného činu. V neskorších štádiách sa môžu poskytnúť aj ďalšie podrobnosti, a to v závislosti od potrieb obete a relevantnosti týchto podrobných informácií v jednotlivých štádiách konania.

Článok 5

Práva obetí pri podávaní oznámení

1. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam vydalo písomné potvrdenie akéhokoľvek formálneho trestného oznámenia, ktoré podajú príslušnému orgánu v členskom štáte, pričom takéto potvrdenie obsahuje základné skutkové okolnosti príslušného trestného činu.

2. Členské štáty zaistia, aby obete, ktoré chcú podať trestné oznámenie a ktoré nerozumejú jazyku príslušného orgánu alebo ním nehovoria, mohli podať oznámenie v jazyku, ktorému rozumejú, alebo tak, že dostanú potrebnú jazykovú pomoc.

3. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam, ktoré nerozumejú jazyku príslušného orgánu alebo ním nehovoria, na ich žiadosť poskytol bezplatný preklad písomného potvrdenia trestného oznámenia stanoveného v odseku 1 v jazyku, ktorému rozumejú.

▼M1

Článok 5a

Oznamovanie trestných činov

1. Členské štáty zabezpečia, aby obete mohli trestné činy oznamovať príslušným orgánom prostredníctvom bezplatných, prístupných, používateľsky ústretových, bezpečných a ľahko dostupných kanálov.

Okrem metód osobného oznamovania trestných činov členské štáty zabezpečia, aby sa trestné činy mohli oznamovať príslušným orgánom prostredníctvom bezplatných, prístupných, bezpečných a používateľsky ústretových informačných a komunikačných technológií aspoň v nenaliehavých prípadoch a pri nenásilných trestných činoch, ak je takéto oznamovanie v najlepšom záujme obetí.

Ak členský štát umožní oznamovať trestné činy prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, táto možnosť zahŕňa, ak je to možné, predloženie dôkazov.

Oznamovaním trestných činov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií nie sú dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá týkajúce sa formalizácie takéhoto oznamovania a predkladania dôkazov.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby uľahčili oznamovanie fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá má poznatky alebo dôvodné podozrenie, že došlo k spáchaniu trestných činov alebo že možno očakávať násilné činy, príslušným orgánom v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami.

3. Na účely uľahčenia oznamovania treťou stranou organizáciami občianskej spoločnosti, u ktorých existuje pravdepodobnosť, že dostanú informácie o trestných činoch, členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby umožnili spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a takýmito organizáciami.

4. Ak trestný čin oznámi iná osoba ako obeť, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány v potrebných prípadoch a v súlade s vnútroštátnym právom prijali vhodné opatrenia na ochranu obete pred tým, ako sa páchateľ dozvie o oznámení trestného činu.

5. Členské štáty zabezpečia, aby každá osoba, ktorá je pozbavená osobnej slobody alebo ktorej sloboda je obmedzená, mohla účinne oznámiť trestný čin spáchaný v zariadeniach určených na zaistenie a zadržanie alebo v pobytových zariadeniach, ktoré táto osoba nesmie opustiť alebo ktoré nemôže svojvoľne opustiť, alebo na miestach, kde je obmedzená jej sloboda pohybu. Takéto zariadenia zahŕňajú aspoň:

a) ústavy na výkon trestu odňatia slobody, ústavy na výkon väzby a cely policajného zaistenia pre podozrivé a obvinené osoby;

b) osobitné zariadenia určené na zaistenie a zadržanie a pobytové zariadenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území dotknutého členského štátu, a to aj na účely prípravy ich návratu a vyhostenia;

▼M1

c) zariadenia pre žiadateľov a osoby, ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana;

d) akúkoľvek inú formu verejnej alebo súkromnej inštitúcie, ktorú obeť nesmie opustiť alebo nemôže svojvoľne opustiť, ako sú špecializované pobytové zariadenia pre osoby so zdravotným postihnutím, deti a starších ľudí.

6. Ak deti kontaktujú príslušné orgány, aby im oznámili trestné činy, členské štáty zabezpečia, aby postupy oznamovania boli bezpečné, vykonávali sa dôverným spôsobom v súlade s vnútroštátnym právom a aby boli navrhnuté a prístupné spôsobom vhodným pre deti a v jazyku vhodnom pre ich vek a vyspelosť.

Ak má na trestnom čine účasť nositeľ rodičovských práv a povinností a ak medzi detskou obeťou a nositeľom rodičovských práv a povinností existuje konflikt záujmov, členské štáty zaistia, aby schopnosť dieťaťa oznámiť trestný čin nebola podmienená súhlasom nositeľa rodičovských práv a povinností. Členské štáty zaistia, aby príslušné orgány pred informovaním nositeľa rodičovských práv a povinností o tom, že bol oznámený trestný čin, prijali potrebné opatrenia na ochranu bezpečnosti dieťaťa.

7. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby obete, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, neboli bez ohľadu na svoj pobytový status odradené od oznámenia trestného činu a aby sa k nim pristupovalo bez diskriminácie. Členské štáty najmä zabezpečia, aby sa žiadnej obeti bez ohľadu na jej pobytový status nebránilo vo výkone jej práv podľa tejto smernice vrátane práva byť vypočutý podľa článku 10 a práva na vykonanie individuálneho posúdenia podľa článku 22.

Členské štáty môžu v súlade s vnútroštátnym právom kedykoľvek udeliť samostatné povolenie na pobyt alebo iné oprávnenie poskytujúce právo na pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na ich území.

8. Členské štáty zabezpečia, aby obete v čase oznámenia trestného činu:

a) boli informované o tom, že ich osobné údaje môžu byť poskytnuté páchateľovi v súlade s článkom 21 ods. 3 s cieľom umožniť páchateľovi uplatniť si právo na obhajobu, a

b) dostali možnosť vyjadriť svoj názor na túto možnosť.

▼B

Článok 6

Právo na informácie o svojom prípade

1. Členské štáty zaistia, aby obete boli bez zbytočného odkladu poučené o svojom práve získať nasledujúce informácie o trestnom konaní začatom v dôsledku oznámenia trestného činu spáchaného voči obeti a aby sa im na ich žiadosť poskytli tieto informácie:

▼B

a) akékoľvek rozhodnutie prerušiť alebo zastaviť vyšetrovanie alebo nestíhať páchateľa;

b) miesto a čas súdneho pojednávania a povaha obvinení voči páchateľovi;

▼M1

c) akékoľvek rozhodnutie stíhať páchateľa;

d) informácie o dostupnosti ochranných opatrení vrátane ochranných príkazov;

e) informácie o úlohe obete v trestnom konaní v súlade s vnútroštátnymi pravidlami a v príslušných prípadoch aj o možnosti stať sa účastníkom takéhoto konania;

f) informácie o platných pravidlách týkajúcich sa uplatňovania nároku na náhradu škody a jej získania.

▼B

2. Členské štáty zaistia, aby obete boli v súlade so svojím postavením v príslušnom systéme trestného súdnictva bez zbytočného odkladu poučené o svojom práve na nasledujúce informácie o trestnom konaní začatom v dôsledku oznámenia trestného činu spáchaného voči nim a aby sa im na ich žiadosť poskytli tieto informácie:

a) akýkoľvek konečný rozsudok v súdnom konaní;

b) informácie, ktoré obeti umožnia zistiť stav trestného konania, okrem výnimočných prípadov, keď by mohol byť ohrozený riadny priebeh veci takýmto oznámením.

3. Informácie stanovené v odseku 1 písm. a) a odseku 2 písm. a) obsahujú buď odôvodnenie, alebo krátke zhrnutie odôvodnenia takéhoto rozhodnutia s výnimkou rozhodnutia poroty alebo rozhodnutia, ktorého odôvodnenie je dôverné, v prípade ktorých sa odôvodnenia na základe vnútroštátneho práva neuvádzajú.

4. Želanie obete, aby sa jej poskytovali alebo neposkytovali informácie, je pre príslušný orgán záväzné, pokiaľ sa takéto informácie nemusia poskytovať z dôvodu nároku obete na aktívnu účasť na trestnom konaní. Členské štáty umožnia obetiam ich želanie kedykoľvek zmeniť a následne na túto zmenu prihliadajú.

▼M1

5. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam ponúkla možnosť získať bez zbytočného odkladu informáciu o tom, že osoba, ktorá bola vzatá do väzby, stíhaná alebo odsúdená za trestné činy súvisiace s obeťami, bola prepustená, a to aj v prípade prepustenia pod súdnym dohľadom, alebo ušla z väzby alebo z výkonu trestu odňatia slobody. Okrem toho členské štáty zabezpečia, aby sa obetiam poskytli informácie o akýchkoľvek príslušných opatreniach prijatých na ich ochranu v prípade prepustenia alebo úteku páchateľa.

▼B

6. Obetiam sa informácie uvedené v odseku 5 poskytnú na ich žiadosť, a to aspoň v prípadoch, v ktorých existuje nebezpečenstvo alebo identifikované riziko ujmy, pokiaľ v dôsledku takéhoto upovedomenia nehrozí identifikované riziko ujmy páchateľovi.

▼M1

7. Členské štáty zabezpečia, aby sa skutočnosť, že obete boli informované o svojom práve prijímať informácie o trestnom konaní, ako aj žiadosť obetí o prijímanie informácií podľa tohto článku, riadne zaznamenali v súlade s postupom vyhotovovania záznamov podľa vnútroštátneho práva.

▼B

Článok 7

Právo na tlmočenie a preklad

1. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam, ktoré nerozumejú jazyku trestného konania alebo ním nehovoria, na ich žiadosť poskytlo v súlade s postavením obetí v príslušnom systéme trestného súdnictva bezplatné tlmočenie, a to aspoň počas všetkých výsluchov obete v trestnom konaní vedenom vyšetrovacími alebo justičnými orgánmi vrátane policajného výsluchu, ako aj počas ich aktívnej účasti na súdnom pojednávaní a všetkých potrebných predbežných pojednávaniach.

2. Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, a v súlade so zásadami voľnej úvahy justičných orgánov sa môžu použiť komunikačné technológie, ako je videokonferencia, telefón alebo internet, pokiaľ na riadne uplatnenie práv obete alebo pochopenie konania nie je potrebná fyzická prítomnosť tlmočníka.

3. Členské štáty zaistia, aby sa obetiam, ktoré nerozumejú jazyku trestného konania alebo ním nehovoria, na ich žiadosť poskytol v súlade s postavením obetí v príslušnom systéme trestného súdnictva v trestnom konaní bezplatný preklad informácií, ktoré sú zásadné na účely uplatnenia ich práv v trestnom konaní, a to v jazyku, ktorému rozumejú, a v rozsahu, v akom sú tieto informácie pre obete dostupné. Preklady takýchto informácií zahŕňajú aspoň každé rozhodnutie, ktorým sa končí trestné konanie vo veci trestného činu spáchaného voči obeti, a na žiadosť obete preklad odôvodnenia alebo stručného zhrnutia odôvodnenia takéhoto rozhodnutia s výnimkou rozhodnutia poroty alebo rozhodnutia, ktorého odôvodnenie je dôverné, v prípade ktorých sa odôvodnenia na základe vnútroštátneho práva neuvádzajú.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa obetiam, ktoré majú právo na informácie o mieste a čase súdneho pojednávania v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. b) a ktoré nerozumejú jazyku príslušného orgánu, na ich žiadosť poskytol preklad týchto informácií, na ktoré majú právo.

5. Obete môžu predložiť odôvodnenú žiadosť o to, aby sa dokument považoval za zásadný. Nepožaduje sa preklad tých častí zásadných dokumentov, ktoré nie sú relevantné na to, aby sa obete aktívne zúčastnili na trestnom konaní.

▼M1

6. Bez ohľadu na odseky 1 a 3 možno namiesto písomného prekladu poskytnúť ústny preklad alebo ústne zhrnutie základných dokumentov pod podmienkou, že sa týmto ústnym prekladom alebo ústnym zhrnutím neohrozí spravodlivosť konania ani schopnosť obetí uplatňovať si svoje práva vrátane schopnosti zúčastňovať sa na trestnom konaní v súlade s úlohou obete v ňom.

▼M1

7. Členské štáty zaistia, aby príslušný orgán posúdil, či obete potrebujú tlmočenie alebo preklad, ako sa uvádza v odsekoch 1 a 3 tohto článku. Obete môžu proti rozhodnutiu neposkytnúť tlmočenie alebo preklad podať opravný prostriedok. Procesné pravidlá pre takýto opravný prostriedok sa stanovia vo vnútroštátnom práve. Na rozhodnutia neposkytnúť tlmočenie alebo preklad prijaté počas súdnych pojednávaní sa vzťahujú ustanovenia článku 10b ods. 2.

▼B

8. Tlmočenie a preklad, ako aj akékoľvek prípadné zvažovanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu neposkytnúť tlmočenie alebo preklad podľa tohto článku nesmú neprimerane predĺžiť trestné konanie.

Článok 8

Právo na prístup k službám na podporu obetí

1. Členské štáty zaistia, aby obete mali v súlade so svojimi potrebami bezplatný prístup k dôverným službám na podporu obetí konajúcim v záujme obetí, a to pred trestným konaním, počas neho a primeraný čas po ňom. Rodinní príslušníci majú prístup k službám na podporu obetí v súlade so svojimi potrebami a s rozsahom ujmy spôsobenej trestným činom spáchaným voči obeti.

▼M1

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli obete bez zbytočného odkladu kontaktované príslušnými službami všeobecnej alebo špecializovanej podpory, ak individuálne posúdenie uvedené v článku 22 preukáže potrebu podpory a ak obeť, ktorej boli poskytnuté informácie o službách podpory, ktoré môžu byť poskytnuté, súhlasí s tým, aby bola službami podpory kontaktovaná, alebo ak obeť o podporu požiada sama.

3. Členské štáty prijmú opatrenia na to, aby sa popri všeobecných službách na podporu obetí alebo ako ich neoddeliteľná súčasť zriadili bezplatné a dôverné služby špecializovanej podpory alebo aby sa organizáciám na podporu obetí umožnilo obrátiť sa na špecializované organizácie, ktoré takúto špecializovanú podporu poskytujú. Obete majú prístup k takýmto službám v súlade so svojimi osobitnými potrebami a rodinní príslušníci majú prístup v súlade so svojimi osobitnými potrebami a s rozsahom ujmy spôsobenej trestným činom spáchaným voči obeti. Ak sa služby špecializovanej podpory neposkytujú ako neoddeliteľná súčasť všeobecných služieb na podporu obetí, musia sa služby všeobecnej a špecializovanej podpory koordinovať.

▼B

4. Služby na podporu obetí a akékoľvek služby špecializovanej podpory sa môžu zriadiť ako verejné alebo mimovládne organizácie a môžu sa organizovať na profesionálnom alebo dobrovoľnom základe.

5. Členské štáty zaistia, aby prístup k službám na podporu obetí nebol závislý od toho, že obeť formálne podá príslušnému orgánu trestné oznámenie.

▼M1

6. Členské štáty sa usilujú zabezpečiť, aby boli služby špecializovanej podpory plne v prevádzke pre obete aj v čase krízy, ako sú zdravotné krízy, humanitárne situácie alebo iné núdzové stavy.

▼M1

7. Služby na podporu obetí musia byť k dispozícii a ľahko dostupné, a to aj online alebo inými vhodnými prostriedkami, ako sú informačné a komunikačné technológie. Členské štáty zabezpečia, aby geografické rozloženie a kapacita služieb na podporu obetí uvedených v tomto článku a v článku 9a boli dostatočné, pričom sa zohľadní geografické a demografické zloženie príslušného členského štátu.

▼B

Článok 9

Podpora, ktorú poskytujú služby na podporu obetí

1. Služby na podporu obetí uvedené v článku 8 ods. 1 poskytujú aspoň:

▼M1

a) informácie, poradenstvo a podporu v súvislosti s právami obetí, a to aj v súvislosti s prístupom k vnútroštátnym systémom náhrady škôd spôsobených trestnými činmi, prístupom k právnemu poradenstvu vrátane poradenstva o právnej pomoci a v súvislosti s ich úlohou v trestnom konaní vrátane prípravy na účasť na konaní;

▼B

b) informácie o všetkých príslušných existujúcich špecializovaných službách podpory alebo ich priame sprostredkovanie;

▼M1

c) emocionálnu podporu;

ca) psychologickú podporu alebo, ak psychologická podpora nie je k dispozícii, sprostredkovanie služieb, ktoré môžu poskytnúť psychologickú podporu;

▼B

d) poradenstvo týkajúce sa finančných a praktických záležitostí vzniknutých v dôsledku trestného činu;

e) pokiaľ ho neposkytujú iné verejné alebo súkromné služby, poradenstvo týkajúce sa rizika a predchádzania sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a pomste.

▼M1

Na účely prvého pododseku písm. ca), ak sa na základe individuálneho posúdenia uvedeného v článku 22 zistí, že existuje osobitná potreba psychologickej podpory, obeti, ktorá takúto podporu potrebuje, sa poskytne dodatočná psychologická podpora tak dlho, ako to bude potrebné, v súlade s individuálnymi potrebami obete a príslušnými vnútroštátnymi systémami zdravotnej starostlivosti alebo sociálnymi systémami, ktorými sa riadi prístup k psychologickej podpore.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zaistiť, aby služby na podporu obetí venovali mimoriadnu pozornosť osobitným potrebám obetí, ktoré utrpeli značnú ujmu z dôvodu závažnosti trestného činu.

▼B

3. Pokiaľ ich neposkytujú iné verejné alebo súkromné služby, služby špecializovanej podpory uvedené v článku 8 ods. 3 pripravujú a poskytujú:

a) prístrešie alebo akékoľvek iné prechodné ubytovanie obetiam, ktoré potrebujú bezpečné miesto z dôvodu bezprostredného rizika sekundárnej a opakovanej viktimizácie, zastrašovania a pomsty;

▼M1

b) cielenú a integrovanú podporu, ako aj informácie o službách a vo vhodných prípadoch sprostredkovanie služieb poskytujúcich lekárske a súdnolekárske vyšetrenie, ktoré môže zahŕňať služby komplexnej lekárskej starostlivosti vrátane služieb v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia v súlade s vnútroštátnym právom, ako aj informácie o sociálnom a psychologickom poradenstve a vo vhodných prípadoch sprostredkovanie takéhoto poradenstva vrátane posttraumatickej starostlivosti pre obete s osobitnými potrebami, ako sú obete sexuálneho násilia, obete rodovo motivovaného násilia vrátane násilia na ženách a domáceho násilia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 ([1]), obete obchodovania s ľuďmi, obete organizovanej trestnej činnosti, obete so zdravotným postihnutím, obete vykorisťovania, obete trestných činov z nenávisti, obete terorizmu, obete mučenia, obete nedobrovoľného zmiznutia a obete genocídy, trestných činov proti ľudskosti, vojnových zločinov alebo trestného činu agresie v zmysel vymedzenia v článkoch 6, 7, 8 a 8a Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu.

4. Členské štáty včas poskytnú obetiam sexuálneho násilia prístup k službám zdravotnej starostlivosti, a to aj v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia, v súlade so smernicou (EÚ) 2024/1385 a vnútroštátnym právom.

5. Členské štáty poskytujú služby ochrany a špecializovanej podpory potrebné na riešenie celého radu potrieb obetí s osobitnými potrebami v súlade s protokolmi alebo usmerneniami uvedenými v článku 26a ods. 1 písm. d).

6. Členské štáty zabezpečia, aby služby podpory uvedené v tomto článku a v článku 9a spĺňali platné normy, pokiaľ ide o kvalitu týchto služieb. Služby poskytované službami podpory sa vo vhodných prípadoch preskúmajú a v prípade potreby zodpovedajúcim spôsobom upravia. Preskúmania týchto služieb nesmú neprimerane zaťažovať organizácie, ktoré tieto služby poskytujú.

Článok 9a

Cielené a integrované služby podpory pre detské obete

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie dostupnosti cielených a integrovaných služieb podpory pre detské obete, ktoré primerane ich veku poskytujú podporu a ochranu potrebnú na komplexné riešenie celého radu potrieb detských obetí vrátane detí, ktoré utrpeli ujmu v dôsledku toho, že sa stali svedkom trestného činu.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1385 zo 14. mája 2024 o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (Ú. v. EÚ L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

▼M1

2. Cielené a integrované služby podpory pre detské obete uvedené v odseku 1 sú poskytované na základe koordinovaného multiinštitucionálneho mechanizmu, ktorý zahŕňa tieto služby:

a) poskytovanie informácií uvedených v článku 4;

b) lekárske vyšetrenia;

c) emocionálna, sociálna a psychologická podpora;

d) administratívna pomoc;

e) oznamovanie trestných činov;

f) individuálne posúdenie uvedené v článku 22;

g) zhotovovanie videozáznamov z vypočutí uvedených v článku 24 ods. 1 písm. a).

3. Členské štáty zvážia zabezpečenie poskytovania služieb uvedených v odseku 2 v tých istých priestoroch, pričom osobitnú pozornosť venujú záujmom detských obetí vrátane závažnosti ujmy, ktorú utrpeli detské obete v dôsledku trestného činu.

4. Cielené a integrované služby podpory pre detské obete uvedené v tomto článku môžu byť zriadené ako verejné alebo mimovládne organizácie.

▼B

KAPITOLA 3

ÚČASŤ NA TRESTNOM KONANÍ

Článok 10

Právo byť vypočutý

1. Členské štáty zaistia možnosť vypočutia obetí počas trestného konania a umožnia obeti predložiť dôkazy. V prípade vypočúvania detskej obete sa náležite zohľadní vek a vyspelosť dieťaťa.

2. Procesné pravidlá, podľa ktorých môžu byť obete počas trestného konania vypočuté a môžu predložiť dôkazy, sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

▼M1

Článok 10a

Právo na pomoc v priestoroch súdu

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby obete dostali emocionálnu podporu a praktické informácie o organizačných aspektoch trestného súdneho konania v priestoroch súdu a v súlade s ich individuálnymi potrebami.

▼M1

Článok 10b

Právo na informácie týkajúce sa rozhodnutí vydaných počas súdneho konania a právo na preskúmanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli obete v súlade s ich postavením v rámci trestného konania podľa vnútroštátneho práva bezodkladne informované o rozhodnutiach týkajúcich sa ich práva na tlmočenie a preklad počas súdnych pojednávaní podľa článku 7 ods. 1 a 3 a o rozhodnutiach týkajúcich sa opatrení podľa článku 23 ods. 3 vydaných v súdnom konaní, ktoré sa ich priamo dotýkajú.

2. Členské štáty zabezpečia, aby mali obete v súlade s ich postavením v trestnom konaní podľa vnútroštátneho práva právo v súlade s vnútroštátnym právom požiadať aspoň o preskúmanie akéhokoľvek rozhodnutia prijatého počas súdnych pojednávaní, pokiaľ ide o ich:

a) právo na tlmočenie alebo preklad podľa článku 7 ods. 1 a 3;

b) právo byť vypočutý podľa článku 10 a

c) právo na právnu pomoc podľa článku 13.

Členské štáty môžu obetiam poskytnúť možnosť požiadať o preskúmanie rozhodnutí prijatých podľa článku 18 a článku 23 ods. 3.

Procesné pravidlá týkajúce sa preskúmania rozhodnutí podľa tohto odseku vrátane toho, či má takéto preskúmanie odkladný účinok, sa stanovia vo vnútroštátnom práve. Akékoľvek zváženie takéhoto preskúmania nesmie neprimerane predĺžiť trestné konanie. Uvedené preskúmanie sa môže vykonať na tom istom stupni a tým istým orgánom, a to aj ústne počas súdneho konania.

▼B

Článok 11

Práva v prípade rozhodnutia skutok nestíhať

1. Členské štáty zaistia, aby obete mali v súlade s ich postavením v príslušnom systéme trestného súdnictva právo na preskúmanie rozhodnutia nestíhať skutok. Procesné pravidlá vzťahujúce sa na takého preskúmanie sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

2. V prípade, že sa v súlade s vnútroštátnym právom postavenie obete v príslušnom systéme trestného súdnictva stanoví až po prijatí rozhodnutia páchateľa stíhať, členské štáty zaistia, aby aspoň obete závažnej trestnej činnosti mali právo na preskúmanie rozhodnutia skutok nestíhať. Procesné pravidlá vzťahujúce sa na takého preskúmanie sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

▼B

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa obetiam bez zbytočného odkladu poskytli informácie o ich práve na poskytnutie dostatočných informácií na to, aby sa mohli rozhodnúť, či požiadajú o preskúmanie rozhodnutia nestíhať skutok, a aby na ich žiadosť takéto informácie dostali.

4. Ak rozhodnutie nestíhať skutok prijme najvyšší stíhajúci orgán, ktorého rozhodnutie nemožno podľa vnútroštátneho práva preskúmať, preskúmanie môže vykonať rovnaký orgán.

5. Odseky 1, 3 a 4 sa nevzťahujú na rozhodnutie prokurátora skutok nestíhať, ak takéto rozhodnutie vedie k mimosúdnemu zmieru, pokiaľ to vnútroštátne právo umožňuje.

Článok 12

Právo na záruky v súvislosti so službami restoratívnej spravodlivosti

1. Členské štáty prijmú opatrenia na ochranu obete pred sekundárnou a opakovanou viktimizáciou, zastrašovaním a pomstou, ktoré sa uplatňujú pri poskytovaní ktorýchkoľvek služieb restoratívnej spravodlivosti. Takýmito opatreniami sa zabezpečí, aby obete, ktoré sa rozhodnú zúčastniť na procese restoratívnej spravodlivosti, mali prístup k bezpečným a kompetentným službám restoratívnej spravodlivosti, pričom spĺňajú aspoň tieto požiadavky:

a) služby restoratívnej spravodlivosti sa využijú len vtedy, ak je to v záujme obete, po zvážení všetkých bezpečnostných hľadísk a na základe dobrovoľného a informovaného súhlasu obete, ktorý sa môže kedykoľvek odvolať;

b) obeti sa pred poskytnutím súhlasu s účasťou na konaní restoratívnej spravodlivosti poskytnú úplné a nestranné informácie o konaní a jeho možných výsledkoch, ako aj informácie o postupoch dohľadu nad vykonávaním akejkoľvek dohody;

c) páchateľ uznal základné skutkové okolnosti prípadu;

d) k dohode sa dospeje dobrovoľne, pričom sa smie zohľadniť v akomkoľvek ďalšom trestnom konaní;

e) diskusie v rámci procesov restoratívnej spravodlivosti, ktoré sa nekonajú verejne, sú dôverné a následne sa nesprístupnia okrem prípadu, keď s tým strany súhlasia alebo ak to vyžaduje vnútroštátne právo z dôvodu vyššieho verejného záujmu.

2. Členské štáty uľahčia postúpenie vecí, ak je to vhodné, službám restoratívnej spravodlivosti, a to aj prostredníctvom vypracovania postupov alebo usmernení o podmienkach takéhoto postúpenia.

▼M1

Článok 13

Právo na právnu pomoc

1. Členské štáty zaistia, aby obete, ktoré majú právo stať sa účastníkmi trestného konania a ktoré nemajú dostatočné prostriedky na zaplatenie pomoci právnika počas trestného konania, mali prístup k právnej pomoci v príslušných prípadoch aj na účely uplatnenia nároku na náhradu škody.

Členské štáty môžu na určenie toho, či sa má právna pomoc poskytnúť, vykonať preskúmanie majetkových pomerov, preskúmanie skutkových okolností alebo oboje.

Ak členský štát vykoná preskúmanie majetkových pomerov, zohľadní všetky relevantné a objektívne faktory, ako napríklad príjem, majetkovú a rodinnú situáciu dotknutej osoby, náklady na pomoc právnika a životnú úroveň v tomto členskom štáte, ako aj závislosť obete od páchateľa.

Ak členský štát vykoná preskúmanie skutkových okolností, zohľadní závažnosť trestného činu, zložitosť prípadu a závažnosť ujmy, ktorú obeť utrpela.

Procesné pravidlá upravujúce prístup obete k právnej pomoci sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

2. Bez ohľadu na odsek 1 členské štáty zabezpečia, aby určité kategórie obetí v zmysle vymedzenia vo vnútroštátnom práve, ako napríklad detské obete alebo obete so zdravotným postihnutím, ktoré majú právo stať sa účastníkmi trestného konania a ktoré nemajú dostatočné prostriedky, mali nárok na právnu pomoc.

▼B

Článok 14

Právo na náhradu výdavkov

Členské štáty poskytnú obetiam, ktoré sa zúčastňujú na trestnom konaní, možnosť náhrady výdavkov, ktoré im vznikli v dôsledku ich aktívnej účasti na trestnom konaní, a to v súlade s postavením obetí v príslušnom systéme trestného súdnictva. Podmienky alebo procesné pravidlá, ktoré upravujú náhradu výdavkov obete, sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

Článok 15

Právo na vrátenie vecí

Členské štáty zabezpečia, aby sa veci, ktoré boli zaistené v priebehu trestného konania a môžu sa vrátiť, na základe rozhodnutia príslušného orgánu bezodkladne vrátili obetiam, pokiaľ nie sú potrebné na účely trestného konania. Podmienky alebo procesné pravidlá, ktoré upravujú vrátenie takýchto vecí obetiam, sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

▼B

Článok 16

Právo na rozhodnutie o náhrade škody páchateľom v rámci trestného konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby obete mali v rámci trestného konania právo získať v primeranej lehote rozhodnutie o náhrade škody páchateľom s výnimkou prípadov, v ktorých sa vo vnútroštátnom práve ustanovuje, že takéto rozhodnutie sa prijíma v iných súdnych konaniach.

▼M1

2. Členské štáty zavedú exekučné opatrenia alebo opatrenia na presadzovanie, ktorých cieľom je uľahčiť, aby páchateľ bez zbytočného odkladu vyplatil náhradu škody priznanú obeti.

3. Ak bola náhrada škody priznaná obeti úmyselného násilného trestného činu, ale páchateľ nezaplatil obeti túto priznanú náhradu škody v primeranej lehote a opatrenia uvedené v odseku 2 neboli v primeranej lehote úspešné, členské štáty môžu poskytnúť tejto obeti preddavok úplnej alebo čiastočne priznanej náhrady škody. Takáto platba nezbavuje páchateľa jeho povinnosti zaplatiť priznanú náhradu škody a členské štáty majú právo vymáhať túto platbu od páchateľa.

▼B

Článok 17

Práva obete s pobytom v inom členskom štáte

▼M1

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány prijali vhodné opatrenia na minimalizáciu ťažkostí, ktorým obeť čelí, keď má pobyt v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom bol trestný čin spáchaný, najmä pokiaľ ide o organizáciu konania. Na tento účel majú orgány členského štátu, v ktorom bol trestný čin spáchaný, možnosť:

a) vypočuť obeť ihneď po podaní trestného oznámenia príslušnému orgánu;

b) vypočuť obeť, ktorá má pobyt v inom členskom štáte, prostredníctvom videokonferencie alebo iného audiovizuálneho prenosu v súlade s Dohovorom o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaným Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii a ktorý bol podpísaný 29. mája 2000 ([1]), a so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ ([2]);

([1]) Ú. v. EÚ C 197, 12.7.2000, s. 3.

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

▼M1

c) uľahčiť účasť obetí, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, na trestnom konaní prostredníctvom videokonferencie alebo inej technológie diaľkovej komunikácie v rozsahu, v akom to umožňuje právo Únie a vnútroštátne právo, a v súlade s úlohou obete v trestnom konaní.

▼B

2. Členské štáty zabezpečia, aby obete trestných činov spáchaných v členských štátoch, v ktorých nemajú pobyt, mohli podať trestné oznámenie príslušným orgánom v členskom štáte pobytu, ak tak nemôžu urobiť v členskom štáte, v ktorom bol trestný čin spáchaný, alebo ak si to v prípade obzvlášť závažného trestného činu podľa vnútroštátneho práva tohto členského štátu neželajú urobiť.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán, na ktorom obeť podá trestné oznámenie, ho bezodkladne postúpil príslušnému orgánu členského štátu, na území ktorého bol trestný čin spáchaný, ak nedošlo k uplatneniu právomoci začatia konania členským štátom, v ktorom sa trestné oznámenie podalo.

▼M1

4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli požiadať o pomoc Eurojust v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 ([1]) a Európsku justičnú sieť zriadenú rozhodnutím Rady 2008/976/SVV ([2]) a mohli zasielať Eurojustu a Európskej justičnej sieti informácie s cieľom uľahčiť spoluprácu s príslušnými orgánmi iných členských štátov v cezhraničných prípadoch v súlade s mandátmi Eurojustu a Európskej justičnej siete.

▼B

KAPITOLA 4

OCHRANA OBETÍ A UZNANIE OBETÍ S OSOBITNÝMI POTREBAMI OCHRANY

Článok 18

Právo na ochranu

Bez toho, aby bolo dotknuté právo na obhajobu, členské štáty zabezpečia, aby boli dostupné opatrenia na ochranu obetí a ich rodinných príslušníkov pred sekundárnou a opakovanou viktimizáciou, zastrašovaním a pomstou vrátane ochrany pred rizikom emocionálnej alebo psychickej ujmy spôsobenej obetiam a na ochranu ich dôstojnosti počas výsluchu a svedeckej výpovede. V prípade potreby zahŕňajú takéto opatrenia aj postupy ustanovené vo vnútroštátnom práve, ktoré sú zamerané na fyzickú ochranu obetí a ich rodinných príslušníkov.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 138, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj).

([2]) Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

▼M1

Článok 18a

Dodatočné právo na ochranu

Členské štáty zabezpečia, aby sa prístup k podporným a ochranným opatreniam podľa tejto smernice mohol poskytnúť obetiam, ktoré utrpeli dodatočnú ujmu, napríklad boli zbavené dôstojnosti v dôsledku glorifikácie závažných trestných činov v zmysle vymedzenia vo vnútroštátnom práve, ako je verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu v zmysle vymedzenia v článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 ([1]) alebo vzdávanie pocty páchateľom.

Článok 19

Právo na zamedzenie kontaktu s páchateľom

1. Členské štáty vytvoria potrebné podmienky, aby sa v prípade potreby zamedzilo kontaktu medzi obeťami a ich rodinnými príslušníkmi a páchateľom v priestoroch, v ktorých prebieha trestné konanie, a to z úradnej moci alebo na žiadosť obete, pokiaľ sa takýto kontakt nevyžaduje na účely trestného konania.

2. Členské štáty zabezpečia, aby mali nové budovy súdov osobitné čakárne pre obete. Členské štáty posúdia možnosť a uskutočniteľnosť vytvorenia osobitných čakární pre obete v existujúcich priestoroch súdov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli obete v prípade potreby informované o dostupných opatreniach na zamedzenie kontaktu s páchateľom.

▼B

Článok 20

Právo obetí na ochranu počas vyšetrovania trestného činu

Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, a v súlade so zásadami voľnej úvahy justičných orgánov členské štáty zabezpečia, aby počas vyšetrovania:

a) sa výsluch obetí uskutočnil bez zbytočného odkladu po podaní trestného oznámenia príslušnému orgánu;

b) bol počet výsluchov obetí čo najmenší a aby sa uskutočňovali iba vtedy, ak je to nevyhnutné na účely vyšetrovania trestného činu;

c) obete mohol sprevádzať ich právny zástupca a osoba, ktorú si vyberú, pokiaľ sa neprijalo odôvodnené rozhodnutie, ktoré by to znemožňovalo;

d) lekárske vyšetrenie bolo minimálne a aby sa uskutočňovalo iba vtedy, ak je to nevyhnutné na účely trestného konania.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj).

▼B

Článok 21

▼M1

Právo na ochranu súkromia a nezverejnenie osobných údajov

▼B

1. Členské štáty zaistia, aby príslušné orgány mohli počas trestného konania prijať vhodné opatrenia na ochranu súkromia vrátane osobných vlastností obete, ktoré sa zohľadňujú pri individuálnom posúdení ustanovenom v článku 22, a podobizne obete a jej rodinných príslušníkov. Členské štáty ďalej zaistia, aby príslušné orgány mohli prijať všetky zákonné opatrenia, aby zabránili verejnému šíreniu akýchkoľvek informácií, ktoré by mohli viesť k identifikácii detskej obete.

2. V záujme ochrany súkromia, osobnej integrity a osobných údajov obetí členské štáty so zreteľom na slobodu prejavu a informácií a slobodu a pluralizmus médií nabádajú médiá, aby prijali samoregulačné opatrenia.

▼M1

3. Členské štáty zabezpečia, aby páchateľovi neboli poskytnuté osobné údaje týkajúce sa miesta pobytu obete ani iné rovnocenné kontaktné údaje, napríklad telefónne číslo a e-mailová adresa obete, s výnimkou prípadov, ak je takéto zverejnenie potrebné na účely článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ ([1]) alebo ak príslušné orgány buď na požiadanie, alebo z úradnej moci po individuálnom posúdení zistia, že existuje oprávnený záujem na zverejnení, ktorý prevažuje nad právom obete na ochranu osobných údajov.

4. Odsek 3 sa uplatňuje na trestné konania začaté po 2. júli 2029.

▼B

Článok 22

▼M1

Individuálne posúdenie obetí s cieľom identifikovať osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa včas vykonalo individuálne posúdenie obetí (ďalej len „individuálne posúdenie“) s cieľom identifikovať počas konania osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany a určiť, či a v akom rozsahu by obeť využívala dodatočnú psychologickú podporu podľa článku 9 ods. 1 písm. ca), služby poskytované podľa článku 9a alebo osobitné opatrenia podľa článku 18, 18a, 23 alebo 24 z dôvodu osobitnej zraniteľnosti tejto obete voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu alebo pomste.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj).

▼M1

Praktické opatrenia týkajúce sa organizácie individuálneho posúdenia obetí stanovia členské štáty.

1a. Individuálne posúdenie sa začne v čo najskoršom možnom štádiu, ako napríklad pri prvom kontakte obete s príslušnými orgánmi, a trvá tak dlho, ako je to potrebné v závislosti od osobitných potrieb každej obete. Ak orgány prvého kontaktu dospejú v počiatočnej fáze individuálneho posúdenia k záveru, že je potrebné rozšírené posúdenie, takéto posúdenie sa vo vhodných prípadoch vykoná v spolupráci alebo koordinácii s príslušnými inštitúciami a orgánmi, ako aj so službami všeobecnej a špecializovanej podpory, a to aj sprostredkovaním takýchto služieb, v závislosti od individuálnych potrieb obete a fázy postupu.

Individuálne posúdenie vykonávajú náležite vyškolené osoby v najlepšom záujme obete, pričom osobitná pozornosť sa venuje potrebe vyhnúť sa sekundárnej alebo opakovanej viktimizácii.

Príslušné orgány, inštitúcie, orgány a služby podpory reagujú na potreby obetí v oblasti podpory a ochrany bez zbytočného odkladu a koordinovane.

2. Pri individuálnom posúdení sa prihliada na:

a) osobnú charakteristiku obete vrátane príslušných skúseností s diskrimináciou vrátane diskriminácie založenej na prierezových dôvodoch, ako je pohlavie vrátane rodovej identity, vek, zdravotné postihnutie, pobytový status, náboženstvo alebo viera, jazyk, rasový, sociálny alebo etnický pôvod a sexuálna orientácia;

b) druh alebo povahu trestného činu;

c) okolnosti spáchania trestného činu;

d) vzťah obete k páchateľovi a riziká, ktoré hrozia zo strany páchateľa.

3. V rámci individuálneho posúdenia sa osobitná pozornosť venuje:

a) obetiam, ktoré z dôvodu závažnosti trestného činu alebo jeho opakovania utrpeli značnú ujmu;

b) obetiam trestného činu spáchaného s motívom zaujatosti alebo diskriminácie, ktorý by mohol súvisieť najmä s ich osobnou charakteristikou;

c) obetiam, ktoré sú v dôsledku vzťahu k páchateľovi a závislosti od neho obzvlášť zraniteľné.

Na účely prvého pododseku sa berie náležitý ohľad na obete terorizmu, obete organizovanej trestnej činnosti, obete obchodovania s ľuďmi, obete rodovo motivovaného násilia vrátane násilia na ženách a domáceho násilia, obete sexuálneho násilia vrátane sexuálneho zneužívania detí, obete vykorisťovania, obete trestných činov z nenávisti, obete mučenia, obete nedobrovoľného zmiznutia, obete so zdravotným postihnutím a obete genocídy, zločinov proti ľudskosti, vojnových zločinov alebo zločinu agresie v zmysle vymedzenia v článkoch 6, 7, 8 a 8a Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu. Osobitná pozornosť sa v príslušných prípadoch venuje obetiam online foriem týchto trestných činov a obetiam, ktoré patria do viac ako jednej z týchto kategórií.

▼M1

V relevantných a náležitých prípadoch sa v individuálnom posúdení zohľadnia osobitné potreby rodinných príslušníkov obete.

3a. V rámci individuálneho posúdenia sa osobitná pozornosť venuje riziku, ktoré predstavuje samotný páchateľ, ako sa uvádza v odseku 2 písm. d), napríklad:

a) riziku násilného správania;

b) riziku ublíženia na zdraví;

c) riziku použitia zbrane;

d) napojeniu na organizovanú zločineckú skupinu alebo účasti v takejto skupine;

e) užívaniu drog alebo alkoholu;

f) zneužívaniu detí;

g) duševným problémom;

h) nebezpečnému prenasledovaniu alebo

i) vyhrážaniu alebo nenávistným prejavom.

4. Na účely tejto smernice sa vychádza z predpokladu, že detské obete majú vzhľadom na svoju zraniteľnosť voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a pomste osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany. S cieľom určiť, či a v akom rozsahu by sa na ne mohli vzťahovať osobitné opatrenia stanovené v článkoch 18, 18a, 23 a 24, sa vykoná individuálne posúdenie detských obetí. Individuálne posúdenie detských obetí sa vykonáva v rámci cielených a integrovaných služieb podpory uvedených v článku 9a a zohľadňujú sa pri ňom všetky osobitné potreby, ktoré by mohli mať detské obete bez rodičovskej starostlivosti ako následok trestného činu.

▼B

5. Rozsah individuálneho posúdenia sa môže prispôsobiť vzhľadom na závažnosť trestného činu a stupeň zjavnej ujmy spôsobenej obeti.

▼M1

6. Individuálne posúdenie sa vykonáva za aktívnej účasti obete, pričom sa prihliada na želania obete, a to aj v prípade, že si obeť neželá využiť osobitné opatrenia stanovené v článkoch 8, 9, 9a, 23 a 24.

7. Členské štáty zabezpečia, aby sa individuálne posúdenie preskúmalo podľa individuálnych potrieb obete a aby sa v relevantných prípadoch prijali nové opatrenia alebo aby sa prebiehajúce opatrenia prispôsobili v súlade s individuálnymi potrebami obete s cieľom zabezpečiť, aby podporné a ochranné opatrenia zodpovedali meniacej sa situácii obete. Ak dôjde k výraznej zmene prvkov, na ktorých je individuálne posúdenie založené, členské štáty zabezpečia, aby bolo individuálne posúdenie v priebehu trestného konania aktualizované.

▼B

Článok 23

Právo obetí s osobitnou potrebou ochrany počas trestného konania

▼M1

1. Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, a v súlade so zásadami voľnej úvahy justičných orgánov členské štáty zaistia, aby sa na obete s osobitnou potrebou ochrany, na ktoré sa vzťahujú osobitné opatrenia identifikované v rámci individuálneho posúdenia, mohli vzťahovať opatrenia stanovené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku. Ak prevádzkové alebo praktické prekážky znemožňujú poskytnutie osobitného opatrenia plánovaného na základe individuálneho posúdenia alebo ak je naliehavo potrebné vypočuť obeť a ak by to mohlo poškodiť obeť alebo inú osobu alebo ohroziť priebeh konania, členské štáty môžu výnimočne rozhodnúť, že plánované osobitné opatrenie neposkytnú.

▼B

2. Obetiam s osobitnou potrebou ochrany identifikovaným v súlade s článkom 22 ods. 1 sú počas vyšetrovania trestného činu k dispozícii tieto opatrenia:

a) výsluch obete sa uskutoční v priestoroch určených alebo prispôsobených na tento účel;

b) výsluch obete vedú odborníci, ktorí sú na tento účel vyškolení, alebo sa uskutoční s ich účasťou;

c) všetky výsluchy obete vedú tie isté osoby, pokiaľ to nie je v rozpore s riadnym výkonom spravodlivosti;

▼M1

d) všetky výsluchy obetí sexuálneho násilia alebo rodovo motivovaného násilia vrátane násilia na ženách a domáceho násilia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2024/1385, pokiaľ ich nevedie prokurátor alebo sudca, vedie osoba rovnakého pohlavia ako obeť, ak si to obeť želá a ak sa tým nenaruší priebeh trestného konania.

▼B

3. Obete s osobitnou potrebou ochrany identifikované v súlade s článkom 22 ods. 1 majú počas súdneho konania k dispozícii tieto opatrenia:

a) opatrenia na zamedzenie vizuálnemu kontaktu medzi obeťami a páchateľmi, a to aj počas vykonávania dôkazov prostredníctvom vhodných prostriedkov vrátane využitia komunikačných technológií;

b) opatrenia na výsluch obete v súdnej sieni bez toho, aby bola osobne prítomná, najmä s využitím vhodných komunikačných technológií;

▼M1

c) opatrenia na zamedzenie zbytočnému kladeniu otázok týkajúcich sa súkromného života obete, ktoré nesúvisia s trestným činom, vrátane sexuálnej orientácie obete, pohlavia vrátane rodovej identity alebo sexuálneho správania v minulosti, a

▼B

d) opatrenia, ktoré umožnia, aby súdne pojednávanie bolo neverejné.

▼M1

4. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány mali právomoc prijímať vhodné opatrenia počas trestného konania a tak dlho, ako je to potrebné na poskytnutie fyzickej ochrany obetiam s osobitnými potrebami ochrany identifikovanými v súlade s článkom 22, vrátane týchto opatrení:

a) nepretržitej alebo dočasnej prítomnosti orgánov presadzovania práva alebo iných orgánov poskytujúcich fyzickú ochranu v súlade s vnútroštátnym právom;

b) zákazov, obmedzujúcich opatrení alebo ochranných príkazov na zabezpečenie ochrany obetí pred akýmikoľvek násilnými činmi v súlade s vnútroštátnym právom;

c) prístupu k zariadeniam núdzového bývania a inému náležitému dočasnému ubytovaniu v súlade s vnútroštátnym právom.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, ak je to relevantné z hľadiska bezpečnosti obete, informovali obeť o možnosti požiadať o vydanie zákazov, obmedzujúcich opatrení alebo ochranných príkazov a možnosti požiadať o cezhraničné uznanie ochranných príkazov v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ ([1]) alebo ochranných opatrení podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 ([2]).

▼B

Článok 24

Právo detských obetí na ochranu počas trestného konania

1. Ak je obeťou dieťa, členské štáty okrem opatrení ustanovených v článku 23 zaistia:

a) aby sa počas vyšetrovania trestného činu mohli zhotoviť zvukovo-obrazové záznamy všetkých výsluchov detskej obete a aby tieto záznamy výsluchov bolo možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní;

b) aby príslušné orgány v rámci vyšetrovania trestného činu a v konaní v súlade s postavením obetí v príslušnom systéme trestného súdnictva vymenovali osobitného zástupcu pre detské obete, ak podľa vnútroštátneho práva nesmú nositelia rodičovských práv a povinností zastupovať detskú obeť z dôvodu konfliktu záujmov medzi nimi a detskou obeťou alebo ak je detská obeť bez sprievodu, alebo je oddelená od rodiny;

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Ú. v. EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/99/oj).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29.6.2013, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/606/oj).

▼B

c) v prípade, že má detská obeť právo na právneho zástupcu, má dieťa právo na právne poradenstvo a zastúpenie vo svojom mene v konaní, v ktorom existuje alebo by mohol vzniknúť konflikt záujmov medzi detskou obeťou a nositeľmi rodičovských práv a povinností;

▼M1

d) aby bolo pri vyšetrovaní trestných činov a trestných konaniach zaistené právo dieťaťa byť vypočuté a najlepší záujem dieťaťa v súlade s článkom 10.

▼B

Procesné pravidlá vzťahujúce sa na zhotovovanie záznamov, uvedené v písmene a) prvého pododseku, a ich používanie sa stanovia vo vnútroštátnom práve.

2. V prípade, že nie je istý vek dieťaťa a existujú dôvody domnievať sa, že obeť je dieťaťom, sa obeť na účely tejto smernice považuje za dieťa.

▼M1

3. Ak má na trestnom čine účasť nositeľ rodičovských práv a povinností, a to tak, že to zahŕňa konflikt záujmov medzi detskou obeťou a nositeľom rodičovských práv a povinností, členské štáty prihliadajú na najlepšie záujmy dieťaťa a zabezpečia, aby žiaden úkon vyžadujúci si súhlas podľa vnútroštátneho práva nebol podmienený súhlasom nositeľa rodičovských práv a povinností.

▼B

KAPITOLA 5

ĎALŠIE USTANOVENIA

▼M1

Článok 25

Odborná príprava odborníkov z praxe

1. Členské štáty zaistia, aby úradníci, u ktorých je pravdepodobné, že prídu do kontaktu s obeťami, napríklad príslušníci polície a súdni zamestnanci, absolvovali všeobecnú a špecializovanú odbornú prípravu na úrovni, ktorá zodpovedá miere ich kontaktu s obeťami, s cieľom umožniť, aby pristupovali k obetiam nestranne, s rešpektom, bez diskriminácie a profesionálne a v relevantných prípadoch citlivo vo vzťahu k prípadnej traume, rodovým aspektom, zdravotnému postihnutiu alebo tomu, že ide o dieťa, a zabrániť sekundárnej viktimizácii. Odborná príprava sa poskytuje aj v súvislosti s obeťami počítačovej kriminality.

2. Bez toho, aby bola dotknutá nezávislosť súdnictva a rozdiely v organizácii súdnictva v rámci Únie, členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa sudcom a prokurátorom zapojeným do trestných vyšetrovaní a trestných konaní poskytla všeobecná aj špecializovaná odborná príprava o cieľoch tejto smernice v rozsahu, ktorý zodpovedá ich sudcovskej alebo prokurátorskej funkcii. Takáto odborná príprava je založená na ľudských právach, zameraná na obete a zohľadňuje rodové hľadisko, zdravotné postihnutie a to, že ide o dieťa.

▼M1

3. Bez toho, aby bola dotknutá nezávislosť právnickej profesie, členské štáty odporučia, aby tí, ktorí sú zodpovední za odbornú prípravu právnikov, sprístupnili všeobecnú aj špecializovanú odbornú prípravu s cieľom zvýšiť povedomie právnikov o potrebách obetí a umožniť im pristupovať k obetiam s prihliadnutím na prípadnú traumu, rodové aspekty, zdravotné postihnutie alebo to, že ide o dieťa.

4. Členské štáty prostredníctvom svojich verejných služieb alebo poskytovaním finančných prostriedkov organizáciám pomoci obetiam podporujú iniciatívy umožňujúce, aby subjekty, ktoré poskytujú pomoc obetiam a služby restoratívnej spravodlivosti, absolvovali odbornú prípravu na úrovni, ktorá zodpovedá miere ich kontaktu s obeťami, a dodržiavali profesionálne normy, aby sa zaistilo, že tieto služby sa budú poskytovať nestranne, s rešpektom, nediskriminačne, s ohľadom na dieťa a profesionálne.

5. V súlade s príslušnými povinnosťami a charakterom a mierou kontaktu odborníka z praxe vrátane príslušných lekárskych odborníkov s obeťami je cieľom odbornej prípravy umožniť odborníkovi z praxe, aby obete rozpoznal a pristupoval k nim s rešpektom, profesionálne a bez diskriminácie.

6. Odborná príprava uvedená v tomto článku zohľadňuje protokoly alebo usmernenia uvedené v článku 26a ods. 1.

7. Odborná príprava uvedená v tomto článku, za ktorú sú zodpovedné členské štáty, sa vykonáva pravidelne. Každý členský štát prijme opatrenia na podporu orgánov a organizácií zodpovedných za takúto odbornú prípravu s cieľom rozvíjať, poskytovať a zabezpečovať absolvovanie takejto odbornej prípravy, ako aj jej kvalitu a dostupnosť na celom území tohto členského štátu.

Článok 25a

Zvyšovanie povedomia a informovanie o právach obetí

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, a to aj prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, aby zvýšili povedomie o právach stanovených v tejto smernici, znížili riziko viktimizácie a minimalizovali negatívny vplyv trestnej činnosti a riziká sekundárnej a opakovanej viktimizácie, zastrašovania a pomsty, a to najmä tým, že sa zamerajú na ohrozené skupiny, napríklad deti a obete rodovo motivovaného násilia. Takéto opatrenia môžu zahŕňať informačné kampane a kampane na zvyšovanie povedomia a výskumné a vzdelávacie programy, v náležitých prípadoch v spolupráci s príslušnými organizáciami občianskej spoločnosti a ďalšími zainteresovanými stranami, ako aj opatrenia na zvýšenie informovanosti obetí o tom, kde získať pomoc a ako uplatňovať svoje práva, a to aj sprístupnením verejných registrov akreditovaných podporných organizácií.

▼M1

2. Členské štáty poskytnú verejnosti informácie o oznamovaní trestných činov, právach obetí, dostupných službách všeobecnej a špecializovanej podpory obetí, fungovaní justičného systému, ako aj príslušných postupoch a procesoch uplatňovania. Takéto informácie musia byť ľahko prístupné, používateľsky ústretové, poskytované v jednoduchom jazyku a ľahko dostupné, napríklad na webovom sídle.

Členské štáty zabezpečia, aby bol obsah informácií poskytovaných verejnosti v relevantných prípadoch vypracovaný v spolupráci s organizáciami občianskej spoločnosti, aby nebol protichodný a aby sa pravidelne aktualizoval v záujme zabezpečenia presnosti.

▼B

Článok 26

Spolupráca a koordinácia služieb

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na uľahčenie vzájomnej spolupráce s cieľom zlepšiť prístup obetí k právam ustanoveným v tejto smernici a vo vnútroštátnom práve. Takáto spolupráca by sa mala zamerať aspoň na:

a) výmenu najlepších postupov;

b) konzultáciu v individuálnych prípadoch a

c) pomoc európskym sieťam činným v oblastiach, ktoré sú priamo relevantné pre práva obetí.

▼M1

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány mohli spracúvať osobné údaje obetí vrátane zasielania uvedených osobných údajov príslušným orgánom členského štátu pobytu obete, ak obeť súhlasí, alebo, ak obeť nie je schopná vyjadriť súhlas, bez takéhoto súhlasu v súlade s príslušným právom Únie.

Článok 26a

Protokoly alebo usmernenia na koordináciu a spoluprácu v členských štátoch

1. Členské štáty vypracujú a zavedú osobitné protokoly alebo usmernenia, záväzné alebo nezáväzné, v závislosti od vnútroštátneho práva, o organizácii služieb a činností príslušných orgánov a osôb, ktoré prichádzajú do kontaktu s obeťami, podľa tejto smernice. Protokoly alebo usmernenia sa vypracujú v koordinácii a spolupráci s príslušnými zainteresovanými stranami, napríklad ústrednými orgánmi, v súlade s vnútornou štruktúrou a rozdelením právomocí v členských štátoch, orgánmi presadzovania práva, prokuratúrou, justičnými orgánmi, orgánmi zaistenia a zadržania, službami restoratívnej spravodlivosti a službami na podporu obetí, na základe konzultácií s príslušnými profesijnými organizáciami a organizáciami občianskej spoločnosti s cieľom reagovať na potreby obetí.

▼M1

Protokoly alebo usmernenia poskytujú minimálne všeobecné pokyny k tomu, ako:

a) poskytovať obetiam všetky potrebné informácie prispôsobené ich potrebám v súlade s touto smernicou;

b) majú príslušné orgány uplatňovať článok 5a tejto smernice;

c) sa vykonáva individuálne posúdenie podľa článku 22 a poskytovanie služieb podpory pre obete s osobitnými potrebami s prihliadnutím na individuálne potreby obetí v rôznych fázach trestného konania;

d) sa uskutočňuje spolupráca medzi službami všeobecnej a špecializovanej podpory vrátane cielených a integrovaných služieb podpory pre detské obete, ako sa uvádza v článku 9a.

2. Členské štáty zabezpečia, aby protokoly alebo usmernenia uvedené v odseku 1 boli vo vhodných prípadoch predmetom preskúmania s cieľom zabezpečiť ich účinnosť, ako napríklad v prípade významných zmien vo vnútroštátnom práve.

Článok 26b

Použitie informačných a komunikačných technológií

1. Členské štáty zabezpečia, aby obete mohli svoje práva stanovené v článku 3a, článku 5 ods. 1 a článku 5a ods. 1, pokiaľ ide o oznamovanie online, uplatňovať prostredníctvom informačných a komunikačných technológií.

2. Členské štáty zabezpečia, aby obete mohli svoje práva stanovené v článku 4 ods. 1, článku 5 ods. 3, článku 5a ods. 6, článku 6 ods. 1, 2, 4, 5 a 6 a článku 10b v dostupných prípadoch uplatňovať prostredníctvom informačných a komunikačných technológií v súlade s vnútroštátnym právom.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa obetiam na základe toho, že majú pobyt v inom členskom štáte, nebránilo vo výkone ich práv uvedených v odseku 1 prostredníctvom informačných a komunikačných technológií.

Členské štáty zabezpečia, aby sa obetiam na základe toho, že majú pobyt v inom členskom štáte, nebránilo vo výkone ich práv uvedených v odseku 2 prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ak sú takéto technológie v členských štátoch dostupné.

▼M1

4. Ak si vnútroštátne systémy ponúkajúce informačné a komunikačné technológie vyžadujú použitie elektronickej identifikácie, podpisov a pečatí, členské štáty umožnia používanie európskej peňaženky digitálnej identity, oznámených schém elektronickej identifikácie, kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí ktoréhokoľvek iného členského štátu, ako sa stanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 ([1]).

Článok 26c

Práva obetí so zdravotným postihnutím

1. Členské štáty zabezpečia, aby obete so zdravotným postihnutím mohli využívať informačné a komunikačné technológie uvedené v článku 26b tejto smernice na rovnakom základe ako ostatné osoby, a to splnením požiadaviek na prístupnosť stanovených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882 ([2]).

2. Členské štáty zabezpečia, aby obete so zdravotným postihnutím mali prístup ku každému postupu, službe podpory a ochrannému opatreniu, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na rovnakom základe ako ostatné osoby v súlade s požiadavkami na prístupnosť stanovenými v prílohe I k smernici (EÚ) 2019/882.

Členské štáty zabezpečia, aby boli obetiam so zdravotným postihnutím na požiadanie poskytnuté primerané úpravy a procesné úpravy.

▼B

KAPITOLA 6

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 27

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 16. novembra 2015.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

▼M1

Článok 28

Poskytovanie údajov a štatistík

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na vytvorenie systému pre zber údajov a tvorbu a šírenie štatistík o obetiach.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

([2]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882 zo 17. apríla 2019 o požiadavkách na prístupnosť výrobkov a služieb (Ú. v. EÚ L 151, 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

▼M1

Do štatistík sú minimálne zahrnuté tieto údaje dostupné na ústrednej úrovni a rozčlenené podľa pohlavia a vekovej skupiny (dieťa/dospelá osoba) obete a, ak je to možné a relevantné, vzťahu medzi obeťou a páchateľom a druhu trestného činu:

a) počet obetí;

b) počet a druh oznámených trestných činov.

Do štatistík sa zahŕňajú aj údaje dostupné na ústrednej úrovni o tom, ako si obete uplatňujú práva stanovené v tejto smernici. Na účely tohto odseku môžu členské štáty použiť údaje získané na základe príslušných aktov Únie.

2. Členské štáty sa usilujú zbierať štatistiky uvedené v tomto článku na základe spoločného rozčlenenia vypracovaného v spolupráci s Komisiou (Eurostatom) a v súlade s normami vypracovanými Komisiou (Eurostatom) v spolupráci s vnútroštátnymi štatistickými orgánmi. Tieto údaje zasielajú Komisii (Eurostatu) každé tri roky. Zasielané údaje nesmú obsahovať osobné údaje.

3. Agentúra Európskej únie pre základné práva poskytuje členským štátom a Komisii podporu pri zbere údajov a tvorbe a šírení dostupných štatistík o obetiach trestných činov a pri oznamovaní dostupných údajov o tom, ako si obete uplatňovali svoje práva stanovené v tejto smernici.

4. Komisia (Eurostat) poskytuje členským štátom podporu pri zhromažďovaní údajov uvedených v odseku 1, a to aj stanovením spoločných noriem.

5. Členské štáty sprístupnia zozbierané štatistické údaje verejnosti prístupným a používateľsky ústretovým spôsobom. Štatistiky nesmú obsahovať osobné údaje.

Článok 28b

Zdroje

Bez toho, aby bola dotknutá rozpočtová autonómia členských štátov, členské štáty zabezpečia dostatočné ľudské a finančné zdroje na účinné uplatňovanie opatrení stanovených v tejto smernici.

Článok 29

Podávanie správ Komisiou a preskúmanie

Komisia do 2. júla 2032 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. V správe sa posúdi, v akom rozsahu prijali členské štáty opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou vrátane ich technickej realizácie, a najmä spôsob, akým členské štáty vykonávajú článok 9a ods. 3. Komisia v tejto správe zohľadní zistenia Agentúry Európskej únie pre základné práva a Eurostatu.

K správe sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

▼B

Článok 30

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV

Týmto sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na prijatí tejto smernice, nahrádza rámcové rozhodnutie 2001/220/SVV bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na prijímaní tejto smernice, sa odkazy na uvedené rámcové rozhodnutie považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 31

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 32

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.